

gørelse af 8. Februar 1941 meddelte Raadet i 14 Tilfælde Dispensation fra det i Bekendtgørelse af 23. November 1940 indeholdte Forbud mod Prisforhøjelser.

Af mere principielle Problemer, der har været fremme under Raadets Overvejelser i den heromhandlede Sag, skal nævnes Spørgsmaalet om, i hvor mange Handelsled der burde fastsættes Maksimalpriser. Medens Detailhandelens Repræsentanter under Forhandlingerne hævdede den Opfattelse, at der maatte fastsættes Maksimalpriser i alle 3 Led: fra Mejeri til Grossist, fra Grossist til Detaillist og fra Detaillist til Forbruger, var Mejerierne, der henviste til det under sidste Krig praktiserede System, stemt for, at Maksimalpriser kun kan fastsættes i første og sidste Led. I sin Indstilling gik Raadet ind for 3 Sæt Maksimalpriser.

Dernæst var der Vanskeligheder ved at indpasse Tillæg for Svind ved Lagring samt Lagringsomkostninger i Maksimalprissystemet. Disse Vanskeligheder løstes ved at fastsætte faste Maksimalpriser for Salget til Forbruger, baseret paa en gennemsnitlig Lagringsperiode, medens Priserne fra Mejeri og Grossist inden for visse Grænser gjordes variable.

Endelig rejstes Spørgsmaalet om, hvorvidt man under Hensyn til den ikke ubetydelige Forskel, der gør sig gældende mellem Hovedstadens Specialforretninger og Købmandsforretningerne paa Landet i Henseende til Omkostninger (og Avance) ved Salg af Ost skulde fastsætte forskellig Maksimalpris for Hovedstad og Provins. Under Hensyn til de store Fordele, der knytter sig til en ensartet Maksimalpris gældende for hele Landet, mente Raadet ikke at kunne gaa ind for en Graduering af Priserne efter geografisk Omraade.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fastsættelse af Maksimalpriser paa *Kartofler* har Raadet meddelt Handelsministeriet, at Raadet ikke for Tiden fandt det ønskeligt, at der fastsættes Maksimalpriser, idet en Maksimalprisfastsættelse for denne Vare paa Grund af det store Antal forskellige Kvaliteter vilde være yderst vanskelig at gennemføre, ligesom det maatte befrygtes, at en Maksimalprisfastsættelse vilde bevirke, at der ikke fremkom tilstrækkelige Mængder af *Kartofler*.

Endvidere har Raadet i Forbindelse med Fastsættelsen af Maksimalpriser paa *dansk Tømmer* indstillet til Handelsministeriet, at der udstedes en Bekendtgørelse om Begrænsning i Savværkernes Opskæring af Brædder, Planker og Lægter, idet man ellers kan forvente, at Savværkerne — under Hensyn til Forholdet mellem Priserne paa Tømmer og anden Trælast — i højere Grad gaar over til at opskære disse Træsorter, for hvilke det ikke skønnes muligt at fastsætte Maksimalpriser, saaledes at Landets Forsyning med Bygningstømmer bringes i Fare.

Til *Landbrugsministeriet* har Priskontrolraadet afgivet Indstilling vedrørende Fastsættelse af Maksimalpriser paa *Gavntræ* af Bøg, Eg og Ask fra Landets Skove og Plantager m. m. I Overensstemmelse med Raadets Indstilling har Landbrugsministeriet under 15. Januar 1941 udstedt en Bekendtgørelse om de nævnte Forhold.

4. *Paalæg i Henhold til § 14 i Lov Nr. 306 af 30. Maj 1940 om Priser m. v.*

I Henhold til den Priskontrolraadet ved den nævnte Paragraf givne Beføjelse har Raadet i 12 Tilfælde meddelt Paalæg om Prisnedsættelse eller Ændring i Salgsbetingelser. Af disse falder de 4 inden for Gruppen Trælast, medens 3 angaar Varer, der henhører under Gruppen Korn og Foderstoffer. I de øvrige 5 Tilfælde drejer det sig om følgende Varer: Sygarn, Hæklegarn, Tvist, Fernis, Lim og Ost.

5. *Prisafgørelser, som ikke har været omfattet af Bestemmelserne i §§ 11, 4. Stk., 13 og 14 i Lov Nr. 306 af 30. Maj 1940 om Priser m. v.*

Denne Gruppe omfatter Afgørelser i Medfør af de almindelige Forskrifter om Prisberegning i § 8 i Prisloven. Det har her enten drejet sig om Godkendelse af Prisforhøjelser,